

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Puzkarski

SSN Dorota Rysińska

w sprawie Z. G.

oskarżonej z art. 212 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 września 2012 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w A. z dnia 2 sierpnia 2012 r.,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił :

sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ś.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w A. zwrócił się z wnioskiem o przekazanie sprawy Z. G. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ś. ze względu na stan zdrowia oskarżonej, który wyklucza rozpoznanie sprawy w sądzie miejscowo właściwym, a pozwala na udział oskarżonej w rozprawie w sądzie w Ś., położonym w miejscu jej zamieszkania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści przepisu art. 37 k.p.k., Sąd Najwyższy może przekazać sprawę do rozpoznania innemu, aniżeli miejscowo właściwy, sądowi równorzędnemu wtedy, gdy wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. W pojęciu tym mieści się między innymi realna możliwość rozpoznania sprawy przez

inny, aniżeli właściwy miejscowo sąd, wówczas, gdy rozpoznanie sprawy w sądzie właściwym jest wykluczone ze względu na stan zdrowia oskarżonego.

Sytuacja taka ma miejsce w odniesieniu do Z. G. Z opinii lekarskiej z kart 124 - 125 akt wynika, że oskarżona nie może ze względu na stan zdrowia brać udziału w postępowaniu w sądzie właściwym miejscowo. Stanowiący odpowiedź na pytanie sądu wniosek biegłego lekarza, uzupełniony opinią z dnia 19 stycznia 2012 r. jest kategoriyczny. W opinii biegłego, oskarżona ze względu na stan zdrowia może brać udział w postępowaniu jedynie przed Sądem Rejonowym w miejscu zamieszkania, przy czym niemożliwe jest ustalenie kresu niezdolności oskarżonej do podróżowania.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy uznał, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za skorzystaniem w rozważanej sprawie z instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k.